

Evangelí de la commemoració de tots els fidels difunts

Evangelí i comentari de la commemoració de tots els fidels difunts. “Que els vostres cors s’asserenin. Creieu en Déu, creieu també en mi”. En pensar en la mort, Jesús ens demana confiança en la Providència. Que creguem en Ell, perquè no ens deixarà sols en aquell tràngol i ens portarà a la seva estada celestial. No som nosaltres els qui aconseguim el Cel, sinó que Déu ens hi mena.

Evangelí (Jn 14, 1-6)

Va dir Jesús als seus deixebles:

—Que els vostres cors s'asserenin.
Creieu en Déu, creieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha moltes estances; si no hi fossin, ¿us podria dir que vaig a preparar-vos-hi estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré amb mi, perquè també vosaltres estigueu allà on jo estic. I allà on jo vaig, ja sabeu quin camí hi porta.

Tomàs li pregunta:

—Senyor, si ni tan sols sabem on vas, com podem saber quin camí hi porta?

Jesús li respon:

—Jo soc el camí, la veritat i la vida. Ningú no arriba al Pare si no és per mi.

Comentari

Després de celebrar ahir la festa dedicada a totes les persones que gaudeixen de la presència de Déu al Cel, l'Església ens convida a pregar avui de manera especial pels difunts que són al purgatori.

L'evangelí seleccionat recull una part petita del diàleg de Jesús amb els apòstols durant l'Última Cena, en què, arran d'una pregunta de Tomàs, els revela que només a través d'Ell es pot arribar al Pare.

Podem imaginar la inquietud i la incertesa dels apòstols davant dels esdeveniments que estan vivint. Des de la preparació de l'Última Cena els dies previs amb les indicacions concretes sobre el lloc de la celebració; el començament amb el lavatori dels peus i el mandat universal d'estimar-se i servir-se els uns als altres com ell va fer durant els tres anys d'ensenyament amb ells.

El Mestre s'ha mostrat especialment solemne i, també, emotiu.

Segurament percebrien que estaven a les portes de quelcom gran, potser aquesta cosa que no acabaven d'entendre des que van començar joiosos a seguir-lo.

És natural que, davant de la mort, els homes sentim inquietud i incertesa. Fins i tot por. És el moment final, aquell per al que ens hem preparat des de sempre i que sabem que a tots ens arribarà algun dia. En aquest context, Jesús ens demana que hi confiïm. Que creguem en Ell, perquè no ens deixarà sols en aquell tràngol i ens portarà a la seva estada celestial. Per això Jesús és el Camí: no som nosaltres els qui aconseguim el cel, sinó que Déu ens hi mena.

Jesús és la Veritat perquè en el moment imponent de la mort, totes les veritats que ens envolten es desfan davant de l'única Veritat de

l'amor d'un Déu que dona la vida pels fills i que només espera que l'acollim. Finalment, Jesús és també la Vida perquè Ell participa des de tota l'eternitat de la vida divina al costat del Pare, de la qual, mitjançant la resurrecció, ens va deixar un testimoni atge indestructible a tots els homes.

Pablo Erdozáin // Photo:
Timothy Eberly - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-de-la-
commemoracio-de-tots-els-fidels-
difunts/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-de-la-commemoracio-de-tots-els-fidels-difunts/) (05/03/2026)